

Na útěku do Egypta

Herodes Děťátka se bojí
a proto mu hned vraždu strojí,
aby snad Ježíšek - Král pravý
korunu nevzal s jeho hlavy.
Josef, jak anděl řek mu ve snách,
sotva že na cestu se vyptá,
s rodinou prchá do Egypta,
a za ním vrah...

Když prvně najdou nocleh v lese,
Děťátka v tmách se bázní třese
a hladem pláče usedavě,
až staré stromy k jeho hlavě
sklánějí se a vzdychají.
A v kořenech zas kapradina
k Rodičce Boží listí vzpíná
a šeptá jí:

„Nebeská Panno, Matko milá,
nech, abych Dítě nasýtila
kořínky, jimiž saji sama
život ze země pod nohama."
Maria svolit nemešká,
a odtud sladce za odměnu
kapradí chutná u kořenů
až do dneška...

Druhý den vrazi jsou jim v patách,
Maria pod osiku skrýt se chvátá,
ale strom volá listím třesa:
„Bojím se, bojím Herodesa,
aby mne nedal podseknout,
že jsem vás ukryl na chvílinku.
Běžte si hledat k odpočinku
.jinaký kout!"

Tu vedle líska, stromek jiný
vším si úzkosti Mariiny,
širokým listím bez meškání
nad Svatou Rodinou se sklání,
ukrývají pod klenbou svou.

A tak je nikdo neuvidí
z hrozných těch Herodových lidí,
co hned tu jsou.

Nespatří Matku přestrašenou,
jak v zlosti své se kolem ženou,
ač kukačka je volá z buku
zlomyslným svým „Kuku! Kuku!"
aby se lépe ohlédli...
Děťátka Boží zachráněno,
a za svůj skutek přijal věno
strom i pták zlý.

Bát nemusí se keřík líska,
že udeří v něj, když se blýská,
a také kdo se pod něj schová
s voláním Jména Ježíšova,
před ranou hromu je si jist.
kukačka za trest nemá mláďat,
dovede vajíčka jen vkládat
do cizích hnízd.

Ustrašenci se nejhůř vede.
Dodnes má listí strachem bledé,
a i v překrásném letním čase
jakoby zimou osyká se
strom osika, že zrádce jest.
Proto i Jidáš, větší zrádce,
ve větvích jeho na oprátce
našel si trest...

Nadarmo vrazi Herodovi
po Marii a Josefovi
vyptávají se dobrých lidí.
Vidí, že nic tu nepořídí,
a s prázdnou vracejí se zpět,
co Maria a Jezulátko
posadivše se na oslátko
dál mohou jet.

(z knihy Jana Zahradníčka Ježíškova košilka)

VÁCLAV

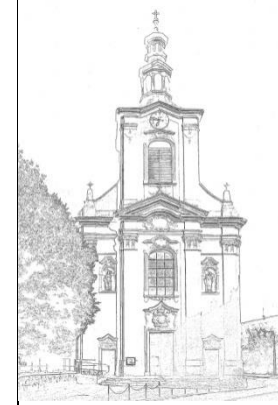
Č. 35 (2019)

29. 12. 2019

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2
410 02 Lovosice
web: farnostlovosice.cz

svátek Svaté rodiny

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE:

LOVOSICE
Kostel sv. Václava

Ne - v 9.30

Út - 17.30

St, Čt - 8:00

Pá - v **16.30**

Modlitební skupina

Út 16.30

Okolní kostely vždy 8:00

1. ne v měsíci	Lukavec
2. ne v měsíci	Medvědice
3. ne v měsíci	Sulejovice
4. ne v měsíci	Velemín
5. ne v měsíci	-----

Mše DD Milešov

Pá - 9:30

Náboženství pro školní děti

úterý 14:30 - 15:30 a 15:30 - 16:30

Farní kavárna je na faře každou neděli po mši sv.

- 31. 12. 2019 15:30 Lovosice - děkonná mše sv. za rok 2019 Silvestr
- 1.1 2020 mše sv. 9.30 Lovosice - Slavnost Matky Boží P. M., Nový rok - kostel sv. Václava,
- 5. 1. 2020 Slavnost zjevení Páně, při mši budeme žehnat vodu, křídou a kadidlo
- 5. 1. 2020 bude mše sv. v Lukavci mimořádně ve 14:00 za zemřelou Irmu Walterovou z Lukavce
- 6. 1. 2020 17:30 se koná **Tříkrálový koncert pro Farní charitu Lovosice** v kostele sv. Václava v Lovosicích

Vánoční přání papeže Františka

Vánoce jsi ty, když se rozhodneš znovu se narodit každý den a nechat Boha vejít do tvé duše.

Vánočním stromkem jsi ty, když vydržíš pevný ve větru a potížích života.

Vánoční ozdobou jsi ty, když se tvé ctnosti stanou barvami, které zkrášlují tvůj život.

Vánočním zvonem jsi ty, když svoláváš a spojuješ lidi kolem sebe.

Jsi rovněž světlem Vánoc, když svým životem, svou dobrotou, trpělivostí, radostí a štědrostí ozáří cesty ostatních.

Vánočním andělem jsi ty, když zvěstuješ celému světu poselství míru, spravedlnosti a lásky.

Vánoční hvězdou jsi ty, když někoho přivedeš k setkání s Pánem.

Jsi rovněž mudrcem z Východu, když nezištně dáváš to nejlepší, co máš. Jsi koledami, když si získáš vnitřní harmonii ve své duši.

Vánočním dárkem jsi ty, když jsi opravdovým přítelem a bratrem všem lidským bytostem.

Vánočním přáním jsi ty, když odpouštíš a přinášíš smíření, i když přitom trpíš.

Štědrou večeří jsi ty, když nasytíš chlebem a nadějí chudáka, který žije v tvém okolí.

Vánoční nocí jsi ty, když pokorně a pozorně přijímáš tiše Spasitele světa bez hluku a velkolepých oslav; tys úsměvem důvěry a něhy, vnitřním klidem nikdy nekončících Vánoc, které v tobě nastolují Boží království.

Šťastné Vánoce všem, kteří připomínají Vánoce!

(Papež František)

Jak Bůh uzdravil moje vztahy k druhým

Jdi pryč!

Byl jsem od dětství vychováván, abych se dobře choval, abych nikomu neublížoval, s každým byl zadobře, abych příliš nevyčníval a abych rány osudu přijímal s odevzdaností. Jako introvert jsem si tento model vnitřního vězení a uzavřenosti do sebe neuvědomoval. Svoje štěstí jsem hledal ve zdokonalování vlastního chování a ve zvyšování vlastních výkonů. Boha jsem ve svém životě prakticky nepotřeboval, a pokud jsem o něj stál, měl plnit moje představy a přání. Moje jednání určovala především moje potřeba být v životě úspěšný, jako jsou ti druzí, být u nich oblíbený a být jimi přijímaný. K lidem, kteří mi komplikovali život, jsem cítil zlobu, hněv, vztek, protože nedělali to, co jsem od nich čekal. Přitom jsem jim záviděl jejich úspěchy.

Tento život v totální naštvanosti, hněvu a vzteku k bližním, k Bohu i k sobě samému mne dovedl na dno propasti, kdy jsem se psychicky zhroutil do depresí. V jedné chvíli úplné vyčerpanosti, když jsem při modlitbě mluvil s Bohem a vyčítal jsem mu svoje slabosti, mi při modlitbě problesklo, že to přece nemůže být pravda, že jsou druzí špatní a zlí. Z posledních sil jsem zakřičel: „To přece není pravda. To je lež! Jdi pryč!“

Brzy jsem na událost zapomněl. Plynuly dny, týdny, měsíce a najednou jsem začal pozorovat, že moji bližní jsou fajn a že jsou dobří. Dostal jsem chuť se s nimi setkávat, začal jsem se na ně těšit. Zjistil jsem, že jsou skvělí a že jsem se do nich zamiloval. Uplynuly dlouhé tři roky od události, než jsem pochopil, že mne Bůh svojí mocí uzdravil a osvobodil od zlého.

To, co bylo tenkrát mojí největší bolestí a kořenem mého zotročení, stalo se nyní Boží milostí a mocí zdrojem požehnání a darem pro bratry a sestry, které jsem si zamiloval a za kterými mne Pán poslal.

Václav

Jak Bůh miluje

Manželská setkání učí manžele jak spolu bojovat. Drží se vzájemně za ruce, dívají se vzájemně do očí a křičí na sebe. Celou dobu nesmějí pustit ruce partnera. Lidé v manželství říkají, že tohle je nejobtížnější věc na světě. Protože když tě on nebo ona opravdu zraňuje, tak se chceš odtáhnout. Nechcete se dotýkat, nebo se na sebe dívat.

Ale spojení je daná věc: Jsme v tom společně. O tom nepochybuj. Žena a muž jsou jedno. Jsou svázáni jeden s druhým a nesmějí z toho vycouvat. Pokud se drží za ruce, mohou na sebe křičet, cokoli chtějí. To je skvělý obraz toho, jak nás Bůh miluje: Bůh nepustí naše ruce.

(Richard Rohr - Radikální milost, Vyšehrad 2005, meditace na každý den)

PŘEHLED VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB

29. 12. 2019 Svátek Svaté rodiny (neděle)

9.30 Lovosice - kostel sv. Václava, mše sv.

31. 12. 2019 Silvestr (úterý)

15.30 Lovosice – kostel sv. Václava, děkovaná mše sv. za rok 2019

1.1 2020 Slavnost Matky Boží P. M., Nový rok (středa)

9.30 Lovosice - kostel sv. Václava, mše sv.

5. 1. 2020 Slavnost zjevení Páně

9.30 Lovosice - kostel sv. Václava, mše sv.

mimořádně 14.00 Lukavec za + Irmu Walterovou

Perník pana doktora - recept

3 hrnky polohrubé mouky, 1 ½ hrnku cukru krupice, 3 vejce, 18 lžic oleje, 3 lžíce kakaa, 1 prášek do perníku, mléko dle potřeby (asi ¾ hrnku) poleva: 200g čokolády na vaření, 100g másla, malý kelímek kysané smetany